

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

1959 • 50 • 2009

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SINKÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(3925/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. június 2.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sinkó kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2009. május 12-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (3925/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Sinkó Károlyné („a kérelmező”) 2004. december 29-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Gál P., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltszl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 27-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bekezdés).

4. 2009. március 11-én Sinkó István és Frühling János – a kérelmező fiai – arról tájékoztatta a Bíróság Hivatalát, hogy a kérelmező 2007-ben elhunyt. Nyilatkozatban közölték, hogy ők a kérelmező törvényes örökösei, s hogy folytatni kívánják a pert.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

5. A kérelmező 1914-ben született és Budapesten él.

6. 1999. október 12-én a kérelmező kártérítési pert indított a Magyar Állam és egy kereskedelmi bank ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt. A bíróság több tárgyalást tartott; 2001. május 17. és 2003. szeptember

4. között azonban csak egy tárgyalásra került sor. 2004. január 14-én a Kerületi Bíróság részben a kérelmező javára döntött.

7. Mivel a kérelmező kevesellte a számára megítélt összeget, fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Bíróság 2004. december 17-én elutasította a fellebbezést. 2005. július 26-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező által benyújtott felülvizsgálati kérelmet.

A JOG

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

9. A Bíróság elfogadja, hogy a kérelmező fiai jogosultak arra, hogy a kérelmező helyébe lépjenek (ld. pl. *Vocaturo v. Italy*, 24 May 1991, Series A no. 206-C, § 2; *X. v. France*, 31 March 1992, Series A no. 234-C, § 26; *G. v. Italy*, 27 February 1992, Series A no. 228-F, § 2; *Pandolfelli and Palumbo v. Italy*, 27 February 1992, Series A no. 231-B, § 2). Az elfogadhatóság és érdem vizsgálatának azonban arra a kérdésre kell korlátozódnia, hogy a panasz a Sinkó Károlyné – aki továbbra is a kérelmező – által előterjesztett formában feltár-e valamilyen jogsértést az Egyezmény vonatkozásában.

10. A Bíróság észrevételezi, hogy a figyelembe veendő időszak három bírósági szinten több mint öt évig és kilenc hónapig tartott. Az eljárás hosszára és arra a tényre figyelemmel, hogy a Kerületi Bíróság a 2001. május 17. és 2003. szeptember 4. közötti időszakban csak egyetlen tárgyalást tartott, a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

11. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. Ezért a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. Az Egyezmény 41. Cikkére hivatkozva a kérelmező eredetileg 3200 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt, amelyet a kérelmező örökösei is fenntartottak.

13. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező fiai kártérítésre jogosultak azon nem vagyoni kár miatt, amit édesanyjuk szenvedett el. Méltányossági alapon a Bíróság ilyen címen együttesen 1200 eurót ítél meg számukra. Továbbá, a Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak

az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, nem vagyoni kár tekintetében a kérelmező örökösei számára együttesen 1200 (ezerkétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. június 2-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök